

Poštšina plačana v gotovini.

Cena 2.50 Din.

OPERA

GLEDALIŠKI LIST

NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI 1935/36

Madame Butterfly

Premijera 17. oktobra 1935

IZHAJA ZA VSAKO PREMIJERO

UREDNIK : M. BRAVNIČAR

GLEDALIŠKI LIST

NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI

Izhaja za vsako premijero

Premijera 17. oktobra 1935

Giacomo Puccini

Puccini je bil rojen 22. junija 1858. v Luccii kot potomec stare glasbeniške, rodbine. Študiral je na milanskem konservatoriju pri Bazziniju in Ponchielliju. Leta 1884. je stopil pred javnost kot operni skladatelj s svojim prvim delom »Le Villi«. Z vsakim naslednjim delom si je utrdil sloves najuspešnejšega italijanskega opernega skladatelja. Prvencu »Le Villi« so sledile opere: Edgar (1889), Mannon Lescaut (1893), Bohème (1897), Tosca (1900), Madame Butterfly

(1904), Dekle z zlatega zapada, Lastavice, Triptichon (tri enodejanke: Plašč, Sestra Angelika in Gianni Schicchi) ter Turandot, ki jo je dokončal skladatelj prijatelj Franco Alfano.

Puccini je umrl 29. novembra 1924. v Bruslju na posledicah raka v grlu.

Madame Butterfly

Prinašamo izvleček poročila o »Butterfly«, ki ga je napisal znani kritik Julius Korngold o priliki prve dunajske izvedbe.

Puccini je prav dobro čutil, da je Japonska dežela s svojim ozračjem ljubkosti, melanholije in svojevrstne resničnosti prava dežela njegove glasbe. K temu najvažnejše: poseganje po japonskem bistvu, dovoljuje tudi poseganje po japonski glasbi. V glasbi mlade Italije smo prej lahko opazali marsikakšne eksotizme, sedaj pa najdemo v »Butterfly« naravnost japonske motive, japonske tonovske lestvice, k temu še harmonijo, v kateri se nam zdi, da so skriti harmonični temelji japonske melodike. (Japonska glasba namreč nima vertikalnih harmonij.) Puccinija sem nekoč srečal v pariški Opéra Comique po neki uprizoritvi P. Dukasjeve »Ariane et Barbe-Bleu«. Prijazni, skromni in simpatični gospod je majal, kakor jaz z glavo nad tedaj še nenavadno celotonsko harmonijo te glasbe, ki je koprnela po navadnem, starem trizvoku. Prilika, da je maestro prišel do svoje »Butterfly-harmonije«, se je ponujala sama. »To leži sedaj v zraku«, je pripomnil Puccini s porednim mežikanjem pravega Italijana. Japonske motive za svoje delo pa je Puccini dobil od svojega prijatelja iz Jokohame, ki mu jih je preskrbel na fonograskih ploščah. In res: neomejeno izkoriščanje harmoničnih možnosti leži v zraku, prav kakor uporaba glasbenih zakladov ton-skih sistemov izvenevropskih narodov.

K mešanim tonovskim lestvicam v nemških skladbah pritegujejo Francozi, Angleži in Italijani ki ajske, japonske, arabske in eigan-ske ton. lestvice. Moderni glasbeni teoretičarji pričenjajo podčrtavati pomen tega pojava in govorijo o svetovni glasbi ali kakor trdi Busoni v »Načrtu nove glasbene estetike«, o enakopravnosti vseh mogočih tonovskih lestvic v obsegu ene oktave. Nesluteni viri se iztekajo v glasbo: tonska snov se razširja v neizmernost. Japonski umetni glasbi se klanja celo znameniti raziskovalec A. J. Pollak, ki trdi, da stoji na isti višini kakor Otomaračeva ali Hokusaijeva slikarska umetnost. Resnično, japonske melodije, ki jih prinaša »Butterfly«, kažejo gracijo, živost, značaj, čeravno ne smemo prezreti tudi zanimivega asimilacijskega procesa, ki so jih napravile v finih Puccinijevih rokah. Japonska Butterfly sprejme obenem tudi vero novoitalijanske glasbe.

Mi pa ne začnemo s harmonijo te partiture, kakor da bi ji primanjkovalo melodije, niti ne s sestavo japonskih glasbenih misli,

kakor da bi ji primanjkovalo lastnih. Prav nasprotno: v Pucciniju smemo ceniti najmočnejši italijanski melodični talent. O tem imamo tudi spričevalo, ki ga je izrekel Verdi: »Puccini sledi modernim težnjam, vendar se trdno drži melodije, ki ni ne stara, niti moderna...« »Butterfly« je pisana vseskozi v melodičnem in pri tem v zelo pevnem slogu. Povsod vzklijejo te nežne in čuvstvene, vedno ljubke in dobrikajoče, večkrat pikantno ritmizirane melodije, katerih obliko poznamo ponajveč že iz »Bohème« in »Tosce«. Ti lirizmi tečejo Pucciniju tako lahko iz peresa, da nastopajo celo tam, kjer jih besedilo niti ne potrebuje. Poslušajmo mehko ges-dur kantileno, ko v prvem dejanju Pinkerton poje Yankeejev »plitki evangelij«. On pije whisky in poje malinovec. Puccini je bogat melodičar

On pije whisky in poje malinovec. Puccini je bogat melodičar brez premisleka, ki iz naivnosti ne pretehta prav vsakega domisleka. Tako se vtihotapijo, posebno v raztegnjeni ljubezenski duet, ki je v toplini nekoliko pretiran, nekateri preveč uslužni in navadni spevi. Puccinijeve majhne melodije se posebno dobro prilagajajo deželi majhnih stvari. V mislih so nam miniaturi vrtovi, v katerih so v najmanjših merah tudi cele skupine dreves, groteskni prepadi, divje skale, jezera, vse igračkam podobno. In ali nima Puccinijeva glasba tudi »japonski smeh«?

Puccinijeva dramatska tehnika je ostala ista. Torej tudi v »Madame Butterfly« je scenično podajanje posredovano s pisanim mozaikom ponavljajočih motivov, z melodičnimi drobci in z akordnimi skupinami; snov s kafero dela skladatelj okusno in z veščimi odrskimi očmi. V prvem dejanju občutimo to živo menjavo in slikovito prekinjevanje motivov kot nekaj preveč nemirnega; tu mrgoli polno pikantnih dvočetrtinskih ritmov, ki pa vsebujejo slično japonskim bonbonom tudi poper in kis. Preklinjajoči bonec prihrumi, kakor se spodobi, s črnimi disonancami. Ljubša nam je seveda skupina žensk, ki jo pred nastopom Butterfly slišimo iz ozadja odra: ovita je v rafinirano blagozvočje, kakor preciozna melodija Butterfly v drugem dejanju. (Zvončki, japonski zadržek na seksti.) To je prav za prav pravo Butterflyino dejanje, ki vsebuje marsikakšen pravi čuvstveni izraz, pa tudi marsikakšno pravo nastrojenje. V tem dejanju slišimo tudi arijo junakinje, ki slika soprogov povratek. Delikatna parlando fraza v Massenetovem slogu preide v pristnega Puccinija: ges-dur (vedno ges-dur!), duhovito podčrtana melodična peljava, pikantna podvojitev zgornjega glasa v basu, na koncu eksaltirani vzklik. Sedaj pa začne Puccini komponirati svojo Butterfly s srcem. Oglasijo se naivni, nežni, ganljivi, bolešni zvoki, ki najdejo odmev. Tu je d-mol stavek z osuplimi, tavajočimi akordi, iz katerih se obotavljajoče izlušči v orkestru turobna melodija, ko Butterfly pomisli kaj bo z njo, »Če Pinkerton se povrnil ne bi nikdar več? Le dvoje bi mogla: da grem nazaj na cesto pet ljudem... ah ne..., rajši... umreti.« Tu je slika z otrokom; preiti ne smemo tega mesta v as-molu. Glasbena snov je japonska, melodija je zgrajena na pettonski lestvici, spremljevanje je dobro pogojeno: mislili bi da je pesem Kotu. Spev globokega in pretresu-

jočega izraza. Puccini se je lotil zadnjih slik dejanja z umevno ljubeznijo, ter tudi sam okraši hišico uboge Butterfly s cveticami. Ženski duet (Butterfly, Suzuki) teče lahkotno, glasovi se blagoglasno sklenejo v počasni valček. Najbolj znamenita pa je glasba čakajoče Butterfly na koncu slike. Počasna, koračna in poljudna b-durova melodija v dolgih notah ob spremljevanju preprostih akordov (pizzicati v godalih), ki jo mrmrajoče poje zbor v daljavi, zveni podobno udušenim fanfaram; vse je pianisimo kakor dih. Ista glasba je zvenela že prej, ko so začeli Butterfly čitati pismo, da bi jo pripravili na Pinkertonov prihod. Navsezadnje vse to prav za prav nič ni, vendar domislek, ki doseže učinek.

Skladatelj napravi tudi v zadnjem dejanju vse kar je mogoče; nudi nam medigro, ki spominja istočasno na Wagnerja in na Charpentierja, dalje čeden tercet, in izmisli prav na koncu dejanja konkurenčno h-molovo arijo k oni v »Tosci«. Kljub vsemu pa se mu ne posreči popolnoma premagati prežečega sovražnika; monotonije. Nastane na dva načina: s trdovratnim oklepajem brezupnega in solz polnega nastrojenja kakor tudi z večnim japoniziranjem v glasbi, ki utruja z eksotičnimi zvoki. Ampak pozabili nismo drugega dejanja, ko konča tretje, drugega dejanja, ki je poleg prvega dejanja »Bohème« Puccinijevo najboljšo. In radi njega postavimo nežno, elegično Butterfly nad krvavo Tosco.

Krivični bi bili, če bi v današnjih časih podcenjevali operno glasbo, kakršna je Puccinijeva. Ona je eminentno teatrska glasba, živa, duhovita, pevna in na najboljših mestih tudi občutena, ima pa najvažnejše, četudi bi ne upoštevali popolnega obvladanja stroke: dar melodičnih domislekov. Za trajno zvezo najbrž »Madame Butterfly« ni ustvarjena, ampak v prav dolgem zakonu si jo lahko predstavljamo.

Prevedel M. B.

Spomini na „Butterfly“

»Poslušaj Giacomo«, tako je svaril prijatelj Casselli Puccinija 25. junija 1903., »ostani v Lucci, ura je že pozna, noč bo hladna, zrak je vlažen...« Toda Puccini žal ni poslušal in nesreča se je kmalu zgodila. Z lastnim avtom, ki je bil takrat še zelo primitiven, se je z ženo in otroci odpeljal. 5 km od Luce, kjer za nekim mostičem zavije cesta v ostrem ovinku, se je neprevidnemu vozaču prevrnil voz v 5 m globoki prepad. K sreči je v bližini tega kraja stala hišica zdravnika dr. Sbragia; slišal je ropot avtomobila in ker je bil v tistih časih avto še pravo čudo, je radovedni doktor pogledal skozi okno. Pogled mu je nudil strašno sliko. Krik, ropot in klici na pomoč so pokazali zdravniku, ki je prihitel na kraj nesreče, ves položaj: Puccinijeva gospa in otroci so k sreči ostali neranjeni. Puccini, ki je sam krmiril svoj avto, je stokal od bolečin. Po dolgem iskanju so ga našli ležečega pod prevrnjenim avtom, že napol zadušenega od dima, ki je uhajal iz ropotajočega motorja. Izpod razbitega avta so ga oprezno rešili in mu nudili prvo pomoč. Bil je

v nezavesti. Zdravnik je ugotovil, da ima poleg drugih poškodb tudi zlomljeno ključnico. Iz bližnjega mesta Luce so takoj poklicali še kirurga. Ko se je Puccini prebudil iz nezavesti, so bile njegove prve besede: »Butterfly, piccina mia.« (Moja mala Butterfly.) V zdravniški oskrbi je bil več mesecev. Noga se še dolgo časa ni ozdravila, kljub pomoči prvovrstnih zdravnikov. Kakor hitro pa se je njegovo bolezensko stanje zboljšalo, se je takoj lotil nadaljevanje svoje opere »Butterfly«.

Puccini si je moral pri hoji še dolgo časa pomagati s palico, vendar mu ta zunanji nedostatek ni prizadejal toliko grenkobe kot neuspeh prve izvedbe »Madame Butterfly« v milanski Scali. Začetek tragedije male Japonke je bil tragičen tudi za skladatelja, kar se je izkazalo že eno leto pozneje pri prvi uprizoritvi. Njegov založnik G. Riccordini piše o prvi izvedbi:

Prva predstava opere »Madame Butterfly«, libreto napisala Illica in Giacosa, uglasbil Puccini; kruljenje, tulenje, vpitje, smeh, zabavljanje i. t. d., vmesne klice »bis«, je občinstvo klicalo samo zato, da bi bil škandal še večji. Tako je bila sprejeta nova Puccinijeva opera v Scali. Po tem hrupu, ki je bil takšen, da nisi mogel slišati niti ene note, je občinstvo zapustilo gledališče zadovoljno kot redko kedaj; nikoli še nisem videl toliko veselih in zadovoljnih obrazov kot na večer prve izvedbe »Butterfly«. V vestibulu gledališča so si ljudje zadovoljno méli roke, v neznanskem veselju so si šepetali: *consumantur est, parce sepulto*. Vse to je bilo prav tako dobro inscenirano v dvorani, kakor na odru. Skladatelj in oba libretista so zahtevali od gledališkega ravnateljstva, da jim izroči opero, nazaj in mu vrni tudi stroške za avtorske pravice, direkcija gledališča pa se je tej zahtevi odločno uprla.

To je resnična in točna kronika večera. Danes je »Butterfly« med najpoljudnejšimi operami svetovne literature.

*

Naslednjo pomlad je opera doživela v Bresciji sijajen uspeh, kmalu za tem pa še večjega v Londonu. Pri založniku se je oglasil kmalu nato ameriški impresarij Mister Savage in predlagal, da bi mu prepustili izvedbo opere za 6 mesecev. (Mišljeno je bilo okrog 180 predstav.) Načrt je bil fantastičen. Založnik Riccordini, ki je sprejel ta predlog, piše o nadaljnji usodi opere sledeče:

Organizirati tedensko osem predstav je načrt, ki ga lažje izgovoriš nego izvedeš. Partija Madame Butterfly spada med najtežje in najnapornejše v modernem repertoarju, vsaka pevka bi jo v najboljšem slučaju lahko pela kvečjemu trikrat v tednu. Odpovedati ne sme niti mala vloga, kot je n. pr. princ Yamadori. Vsaka odpoved mora biti izključena. Vloga glavne junakinje bi morala biti za ta primer v rokah dveh, treh, štirih ali celo petih pevk lahkega soprana, dramskega temperamenta in nežne postave. Mister Savage je vedel, da je imela pevka Farneti v Neapolju izreden uspeh; odpeljal se je takoj iz New-Yorka v Neapolj in si ogledal kreacijo znamenite pevke, za angažma pa je ni mogel pridobiti, ker je pevka zbolela. V Budimpešti je kreirala tragično Japonko pevka

Zsamosi. Mister se je takoj vsedel v vlak, da bi ne zamudil budim-peštanskih predstav nove Puccinijeve opere. Madame Zsamosi pa zna vse jezike razen — angleškega. Impresarij preračuna: Sedaj je april, v oktobru bo prva predstava v Ameriki, za to turnejo angažirani kapelnik M. Rothwell naj prične s študijem drugih vlog in orkestra. Prva Butterfly bo torej gospa Zsamosijeva, treba pa je poiskati še druge. Mister Savage jo že ima: Miss Vivienne, učenka Viktorja Manuela iz Pariza. Še istega dne je šel na vlak, v Parizu je pevko preizkusil, podpisal pogodbo, nato se je odpeljal v London, da sliši še Miss Easton, ki je bila angažirana v Moody Manner's Company. Med tem časom pa naj študirajo v Ameriki svoje vloge Pinkertoni, Sharplessi, Goroji i. t. d., ker morajo v oktobru biti že pripravljeni za new-yorški Garden-Theatre, kjer se bo zbrala vsa trupa pod vodstvom treh kapelnikov. Da bodo scene, kostumi, pohištvo in rekviziti odgovarjali pravemu japonskemu slogu, pokličejo na pomoč dva japonska profesorja dekorativnega risanja iz new-yorške Columbia University. Skice teh dveh profesorjev pa so tako »ameriške«, da ne ustrezajo zahtevam. Iz zadrege pomaga Madame Fuji - Ko, ki nudi vsem igralcem tehtne nasvete glede hoje, gest, oblek i. t. d.* (Gospa Fuji - Ko je bila po materi Japonka, po očetu pa Angležinja; v njej je bila mešanica neobičajne nežnosti, japonske vljudnosti ter neugnane anglosaške energije.)

Prva predstava »Madame Butterfly« v angleščini je bila 15. oktobra v Washingtonu, osem dni pozneje v Baltimoru, po štirinajstih dnevih v Bostonu in nato v New-Yorku, kjer je bilo v šestih tednih 49 zaporednih predstav (prav v tednu Thanks Giving days je bilo namesto osmih najavljenih, devet predstav) v Garden Theatre. Po Božiču je gledališka družina potovala v Cincinnati, v West, na North in nato na zapad v Kanado, od tu na South (jug) in čez kontinent v Far - West. Mister Savageovi podjetnosti je bil na potu edino le San Francisco, ki je po strahovitem potresu imel zgrajena že bančna poslopja, hotele, trgovine, stanovanjske hiše, le gledališča še ne! Tudi ta ovira ni bila nepremagljiva za iznajdljivega in energičnega impresarija. Zagotovil mi je, da bo v aprilu imel tudi že gledališko poslopje.

Neuspeh »Madame Butterfly« v Scali ni spravil skladatelja iz ravnotežja. Puccini je ostal miren, zavedel se je svoje zmage in bodočnosti svojega novega dela. Pod sliko male Japonke, ki mu jo je podaril slikar Metlicowitz in ki jo je imel vedno na pisalni mizi je zapisal:

Rinnegata e felice —

(Zavržena ali srečna!)

(Iz Adamijeve knjige: Puccini.)

Prevedel A. N.

* Tudi naši sedanji izvedbi je stala ob strani gospa Marija Tsuneko Skušek Kondo z nasveti glede hoje, gest in oblek.

Vsebina „Madame Butterfly“

1. dejanje. Vrt s hišico na griču pri Nagasakiju. Ameriški poročnik Pinkerton ogleduje hišico, ki mu jo je po naročilu kupil mešetar in trgovec Goro. Pinkerton se namerava poročiti po japonskem običaju za 999 let z mesečno odpovedjo, hišica je namenjena za stanovanje njegove neveste Čo-Čo-San. Goro predstavi Pinkertonu bodočo služinčad: sobarico Suzuki, kuharja in slugo. Prvi gost, ki prisopiha na poročni kraj, je konzul Sharpless. Pinkerton mu razloži svoj »plitki evangelij«, pojasni mu svoj namen in mu ne prikriva bodočih načrtov, ko napije že sedaj na zdravje bodoče žene, pristne Američanke. Prijatelj ga svari, kajti ljubezen male Butterfly je iskrena. Od daleč se začuje pesem neveste, ki prihaja v družbi gejš in sorodnikov. Ženin se šali iz sorodnikov, nevesta jih veselo, a resno predstavlja navzočim. Na skrivaj pove nevesta svojemu ženinu, da je prestopila v njegovo vero, pokaže mu bodalo, s katerim je izvršil njen oče, na cesarjev migljaj, harakiri. Poročni uradnik izvrši obred ob navzočnosti gostov in sorodnikov. Kmalu po izvršeni poroki, prihrumi ves razjarjen nevestin stric bonec, ki je izvedel o njenem prestopu v drugo vero. Bonec prekolne in zavrže svojo nečakinjo, sorodniki se vsi ogorčeni umaknejo. Pinkerton potolaži svojo mlado, jokajočo ženo. V nežni, ljubezenski sceni dobi madame Butterfly — Metuljček spet zaupanje in vero v svojo srečo. Medtem ko pada zastor, se oba umakneta v zakonsko spalnico.

2. dejanje. V svoji hišici čaka žalostna Butterfly na povratek svojega moža, ki je že tri leta odsoten in še ničesar ni sporočil. Zvesta Suzuki moli k Budi za srečo svoje gospodarice. Tudi sredstva so pošla; če kmalu ne pride denarna pomoč, bo trda predla. Butterfly ne omahuje, njeno zaupanje je trdno. Svidenje si slika v najlepših barvah in kakor v zamaknenosti vidi že ladjo, ki se bliža z dragim soprogom. Sharpless pride, Butterfly ga veselo pozdravi. Pismo je dobil od Pinkertona. Obzirno naj pripravi Butterfly na njegov prihod z ženo, ki jo je vzel v Ameriki. Sharplessu pa se ne posreči izvršiti to nalogo. Goro nastopi in javi prihod bogatega kneza Yamadorija, ki že dolgo časa zaman snubi zapuščeno Butterfly. Yamadori tudi sedaj nima več sreče, kakor navadno; Butterfly se šali z njim, slednjič ga odslovi. Konzul Sharpless hoče predočiti Butterfly ves položaj kakor je, ona pa steče po otroka, o katerem Pinkerton še ničesar ne ve, pokaže ga konzulu in pravi, da tega pač ne bo mogel pozabiti. Ganjeni Sharpless ne more z resnico več na dan ter odide. Pred hišico nastane vrišč, Suzuki privede Goroja v sobo, ker je opravljal, da nihče z gotovostjo ne vé kdo je prav za prav otrokov oče. Butterfly mu grozi z bodalom, nato ga vrže na cesto. Top v luki naznani prihod bojne ladje, »njegov« ladje- Brezmejno veselje zavlada v hiši; Suzuki mora okrasiti vso sobo s cveticami. Butterfly se preobleče v poročno obleko in čedno obleče tudi otroka. V steno hišice napravi tri luknjice,

skozi katere bo prežala in čakala, dokler se ne pojavi Pinkerton. Suzuki in otročiček zaspita, Butterfly pa ostane čuječa vso noč. Nepremično gleda in čaka.

3. dejanje. Noč se je umaknila jutru, Butterfly še vedno nepremično stoji na svojem mestu in čaka. Suzuki se prebudi, prosi svojo gospodarico, da bi šla počivat. Obljubi ji, če bi v tem času prišel Pinkerton, jo bo takoj poklicala. Do smrti izmučena Butterfly gre v sosedno sobo k otroku; Suzuki poklekne in moli za ubogo gospodarico. Pinkerton in Sharpless se tiho približata, Suzuki vzklikne, oba jo pozoveta naj bo mirna, da bi se Butterfly ne zbudila. Zunaj zagleda Kate, Pinkertonovo ženo, ki želi vzeti s seboj otroka. Skesani Pinkerton nima moči, da bi se snedel z nesrečno Butterfly; žalosten zapusti kraj nekdanjih srečnih dni. Butterfly pride iz svoje sobe, čutila je navzočnost svojega soproga. Prvi trenotek misli, da se je skrtil, zato ga išče okrog po vseh kotičkih sobe. Sharplessov molk in Suzukine solze pa ji odkrijejo težko boleost. Beji se, da je Pinkerton mrtev, Sharpless jo pomiri, a ko zagleda Butterfly v vrtu tujo žensko, spozna takoj vso bridko resnico. Otrčka zahtevajo od nje! Butterfly ga bo izročila, toda Pinkerton mora priti sam ponj. Ko ostane sama s Suzuki, zatemni prostore v hiši, zvesto služkinjo pa pošlje na vrt k otroku. Umreti hoče. Pred kip Bude poklekne, iz skrinjice poišče belo ruto, poljubi rezilo bodala in ga položi na vrat. V tem trenutku prinese Suzuki otroka, Butterfly pade bodalo iz roke, objame svojega otroka in ga obsuje s poljubi. Zadnjikrat se poslovila od njega, nato pošlje otroka in Suzuki zopet ven, ona sama pa gre za steno, kjer izvrši samomor. Butterfly sliši samo še Pinkertonov klic, skuša se zavleči do vrat, a omaga že pri vhodu in umre.

Prihodnji operni spored

V teku prihodnjega tedna se uvrsti v operni spored Gounodjev »Faust«, ki je bil novo naštudiran ob koncu pretekle sezone. Vlogo Margarete bo pela F. Fratikova, Siebela pa J. Igličeva. Ostale vloge ostanejo v prejšnji zasedbi.

Prva operetna novost bo Hervejeva »Mam'zelle Nitouche«, ki jo je režiser B. Kreft za naš oder popolnoma predelal. Vloge so zasedene sledeče: predstojnica — P. Juvanova (Strniševa), Denisa — Igličeva (Smerkoljeva), Corina — Španova, Celestin — Peček, major grof de Chateau — Zupan, poročnik — Sanein, Franel, ravnatelj gledališča — Bratina, Lorient — Plut (J. Rus) i. dr.

Opereto režira B. Kreft, glasbeno vodstvo ima Raha.

Lastnik in izdajatelj: Uprava Narodnega gledališča v Ljubljani. Predstavniki: Oton Župančič. Urednik: Matija Bravničar. Za upravo: Karel Mahkota. Tiskarna Makso Hrovatin. Vsi v Ljubljani.

Kolinska

CIKORIJA

KOLINSKA CIKORIJA

je naš

pravi

d o m a č i
i z d e l e k

Kje kupim najboljše in najcenejše moške in deške obleke domačega izdelka?
Pri tvrdki

OLUP JOSIP, Ljubljana
STARI TRG 2

Velika zaloga sukna, kamgarnov iz priznanih tuzemskih in inozemskih tovarn. Obleke se izvršujejo tudi po naročilu in konkurenčnih cenah.
Velika zaloga moškega perila iz lastne tovarne Triglav

TELEFON 35-61

Smučarsko opremo

po najnižjih cenah in v kvalitetnem blagu Vas postreže

KOLB & PREDALIČ
Selenburgova ul. 6

Madame Butterfly

Opera v treh dejanjih. Besedilo po John L. Longu in David Belaseu spisala L. Illica in G. Giacosa, prevedel Niko Štritof.
Uglasbil Giacomo Puccini.

Dirigent in režiser: N. Štritof.

Inscenacija: ing. E. Franz.

Madame Butterfly (Čo-čo-san) . . . Z. Gjungenac
Suzuki, njena služkinja . . . M. Kogejeva
Kate Pinkerton . . . N. Španova
F. B. Pinkerton, poročnik pri mor-
narici U. S. A. . . . J. Gostič
Sharpless, konzul U. S. A. v Nagasaki . . . V. Janko
Goro, nakodo . . . J. Rus
Princ Jamadori . . . F. Lupša

Bonec . . . A. Petrovčič
Jakuside . . . Z. Bekš
Komisar . . . D. Zupan
Uradnik registrature . . . M. Škabar
Čo-čo-sanina mati . . . M. Škrjančeva
Sestrična . . . K. Strniševa
Dete . . . * * *

Sorodniki, prijatelji Butterfly, služinčad.

Godi se mestu Nagasaki.

Med prvim in drugim dejanjem daljši odmor.

Blagajna se odpre ob pol 20.

Začetek ob 20.

Konec po 22.

Parter: Sedeži I. vrste	Din	40-
" II. - III. vrste	"	36-
" IV. - VI. "	"	32-
" VII. - IX. "	"	28-
" X. "	"	24-
" XI. "	"	24-
Lože Lože v parterju	"	120-
" I. reda 1-5	"	120-
" 6-9	"	140-

Dodatni ložni	Din	20-
" v parterju	"	22-
" I. reda	"	22-
Balkon: I. vrste	"	24-
" II. "	"	20-
" III. "	"	16-
" I. reda balkon	"	20-
" II. "	"	10-

Galerija: Sedeži I. vrste	Din	12-
" II. "	"	10-
" III. "	"	10-
" IV. "	"	8-
" V. "	"	8-
Stojišče	"	2-
Dijaško stojišče	"	5-

VSTOPNICE se dobivajo v predprodaji pri gledališki blagajni v opernem gledališču od 10. do pol 1. in od 3. do 5. ure
Predpisana taksa za posredniški fond je vračunana v cenah

Predno si nabavite radio aparat si oglejte
zalogo

PHILIPS

RADIO

aparator, pri zastopstvu

H. SUTTNER

Ljubljana, Aleksandrova 6

TELEFON ŠTEV. 34-70

Ugodni plačilni pogoji
Predvajanje brezobvezno in brezplačno
Prodaja na obroke

PHILIPS

NAJVEČJA
RADIOINDUSTRIJA SVETA

